

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/231/2019
Identifikačné číslo spisu:	7918205888
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7918205888.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ O. Š., narodená XX. XX. XXXX, bývajúca v C., M. XX/XX, 2/ L. A. L., narodený XX. XX. XXXX, bývajúci v H., W. C. XXXX/XX, proti žalovaným 1/ W. G., narodený XX. XX. XXXX, bývajúci v W., D. XXX, 2/ AGRO-Da-Ba, s. r. o., so sídlom v Dargove, Nová 207/12, IČO: 36 171 671, obom právne zastúpeným JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom so sídlom v Ruskove, Ďurkovská 45, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C 87/2018, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2019, sp. zn. 5 Co 186/2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 21. júna 2019, sp. zn. 5 Co 186/2019 vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Trebišov z 25. januára 2019, sp. zn. 14C 87/2018 vo výrokoch I. a II. z r u š u j e a v zrušenom rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 25. januára 2019, č. k. 14C 87/2018-40, uložil vo výroku I. žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa, a to aj prostredníctvom tretích osôb akýchkoľvek úkonov smerujúcich k obmedzeniu prechodu peši a prejazdu motorových vozidiel, nákladných vozidiel, poľnohospodárskych strojov žalobcov 1/ a 2/ a osôb nimi poverených a umiestnenia akýchkoľvek predmetov, strpieť prechod peši a prejazd motorových vozidiel, nákladných vozidiel, poľnohospodárskych strojov žalobcov 1/ a 2/ a osôb nimi poverených, a to všetko na pozemku CKN XXXX/XX, katastrálne územie Z. vo vyznačenom rozsahu podľa Geometrického plánu č. 34873066-23/2011 vyhotoveného 02. 08. 2011 U. W. - B., autorizačne overeného 02. 08. 2011, úradne overeného 03. 08. 2011 pod č. G1-191/11, ktorý je prílohou uvedeného uznesenia. Vo výroku II. predmetného uznesenia uložil súd prvej inštancie žalovanému 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa, a to aj prostredníctvom tretích osôb akýchkoľvek úkonov smerujúcich k obmedzeniu prechodu peši a prejazdu motorových vozidiel, nákladných vozidiel, poľnohospodárskych strojov žalobcov 1/ a 2/ a osôb nimi poverených a umiestnenia akýchkoľvek predmetov, strpieť prechod peši a prejazd motorových vozidiel, nákladných vozidiel, poľnohospodárskych strojov žalobcov 1/ a 2/ a osôb nimi poverených, a to všetko na pozemku I. v katastrálnom území Z. vo vyznačenom rozsahu podľa Geometrického plánu č. 75/2018, vyhotoveného 16. 11. 2018 spoločnosťou Andape-geo, s. r. o., autorizačne overeného 16. 11.

2018, úradne overeného 23. 11. 2018 pod č. G1-406/2018, ktorý je prílohou uvedeného uznesenia. Súd prvej inštancie ďalej vo výroku III. uznesenia uložil žalovanému 1/ povinnosť umožniť žalobcovi 1/ a 2/ a osobám nimi poverenými vstup na pozemok Y., katastrálne územie Z., za účelom vykonania údržby a obhospodarovania stavieb so súpisným číslom 1128 na pozemku CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/X, CKN XXXX/X, katastrálne územie Z. na nevyhnutnú dobu vo vyznačenom rozsahu podľa Geometrického plánu č. 53/2018 vyhotoveného 16. 11. 2018 spoločnosťou Andape-geo, s. r. o., ktorý je prílohou predmetného uznesenia. Vo výroku IV. uznesenia súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa, a to aj prostredníctvom tretích osôb akýchkoľvek úkonov smerujúcich k obmedzeniu vykonania údržby a obhospodarovania stavieb so súpisným číslom 1128 na pozemku CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/X, CKN XXXX/X, CKN XXXX/X, katastrálne územie Z., žalobcom 1/ a 2/ a osobami nimi poverenými, a to všetko na pozemku CKN XXXX/XX, EKN XXXX, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/XX, EKN XXXX, CKN XXXX/XX, CKN XXXX/XX, katastrálne územie Z. vo vyznačenom rozsahu podľa Geometrického plánu č. 53/2018 vyhotoveného 16. 11. 2018 spoločnosťou Andape-geo, s. r. o., ktorý je prílohou uvedeného uznesenia. Súd prvej inštancie vo výroku V. uznesenia priznal žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že žalobca 1/ je vlastníkom skladov v areáli uzavretého hospodárskeho dvora na ulici A. v Z., ktoré sú užívané na poľnohospodárske účely a skladovanie poľnohospodárskych plodín a produktov. Žalobca 2/ má uzatvorenú so žalobcom 1/ zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktorej predmetom je prenechanie jedného zo skladov v areáli hospodárskeho dvora v Sečovciach do dočasného užívania žalobcovi 2/ ako nájomcovi. Žalovaný 1/ je o. i. vlastníkom pozemkov v uvedenom areáli, ktoré bezprostredne susedia so skladmi vo vlastníctve žalobcu 1/. Žalovaný 2/ je obchodnou spoločnosťou, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný 1/ a prostredníctvom ktorej žalovaný 1/ vykonáva podnikateľskú činnosť. Žalovaní 1/ a 2/ sú zároveň vlastníkami viacerých stavieb nachádzajúcich sa v areáli hospodárskeho dvora a vykonávajú v ňom podnikateľskú činnosť. Jediná prístupová cesta k skladom z verejnej komunikácie vedie cez pozemky vo vlastníctve tretích osôb a Slovenskej republiky. Vlastníci pozemkov pod prístupovou cestou nemajú žiadne výhrady k užívaniu prístupovej cesty žalobcami a túto cestu možno tiež považovať za účelovú komunikáciu. Žalobca 1/ ako vlastník skladu so súpisným číslom 1128 na pozemku CKN č. XXXX/X má zároveň právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré je spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti a je zapísané na LV č. XXXX a týka sa práva prechodu pešo, nákladnými motorovými vozidlami a poľnohospodárskymi strojmi k uvedenému skladu. V súčasnosti sa toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzťahuje na pozemok CKN č. XXXX/XX vo vlastníctve žalovaného 1/. Žalobca 1/ má tiež za to, že dobromyseľným užívaním pozemkov pod prístupovou cestou po dobu viac ako 10 rokov došlo k vydržaniu vecného bremena podľa § 134 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka. Na jedinom vstupe/vjazde do hospodárskeho dvora osadil žalovaný 1/ bránu a disponuje zámkom a kľúčmi od brány. Žalovaný 1/ svojvoľne rozhoduje o tom, ktorému subjektu umožní a ktorému neumožní vstup/vjazd cez predmetnú bránu do hospodárskeho dvora, pričom koná bezdôvodne a bez právneho titulu. Žalovaný 1/ bráni žalobcom v prístupe do hospodárskeho dvora svojvoľným uzamykaním kovovej brány. V prípade, ak umožní žalobcom vstup/vjazd do hospodárskeho dvora, fyzickými prekážkami na prístupovej ceste znemožňuje žalobcom prístup k jednotlivým skladom. Žalovaný 1/ umiestnil a umiestňuje na prístupovú cestu fyzické prekážky, najmä poľnohospodárske stroje a náradie, a to prostredníctvom žalovaného 2/ tak, aby žalobcovia nemali prístup k skladom obilia. Žalobcovia tak nemôžu v skladoch umiestňovať a skladovať poľnohospodárske plodiny a produkty, čím dochádza k ich znehodnoteniu, zníženiu kvality, obmedzovaniu ich podnikateľskej činnosti a žalobcom vzniká škoda v podobe skutočnej škody a ušlého zisku. Uvedené tvrdenia žalobcovia preukázali čestnými vyhláseniami svedkov a fotodokumentáciou. Sklady sú zároveň v zlom technickom stave a vyžadujú si okamžitú nevyhnutnú opravu a pravidelnú údržbu. Za týmto účelom je nevyhnutný vstup žalobcov na susediace pozemky vo vlastníctve žalovaného 1/ a vo vlastníctve tretích osôb. Žalovaní napriek výzvam žalobcu 1/ znemožňujú vykonanie nevyhnutnej opravy a údržby skladov žalobcu 1/. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy videl súd prvej inštancie v tom, že existuje dôvodná obava, že žalovaní budú aj naďalej pokračovať v protiprávnom konaní, t. j. v zasahovaní do práva zodpovedajúceho vecnému bremenu žalobcu 1/ a odvodené od neho aj žalobcu 2/, obmedzovaní a znemožňovaní v prístupe cez predmetnú prístupovú cestu s cieľom znemožniť žalobcom výkon

podnikateľskej činnosti, v dôsledku čoho žalobcom vznikajú podstatné majetkové škody a znemožnení údržby a obhospodarovania skladov. Tieto majetkové škody každým dňom narastajú a pre žalobcov môžu mať likvidačné dôsledky. Žalobcovia nemôžu v skladoch umiestňovať a skladovať poľnohospodárske plodiny a produkty, čím dochádza k ich znehodnoteniu, zníženiu kvality a obmedzovaniu ich podnikateľskej činnosti. Zároveň nevykonaním nevyhnutnej opravy a údržby skladov dochádza ku každodennému ohrozovaniu života a zdravia okoloidúcich osôb. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobcovia v súčasnosti nemajú iný reálny prístup a prístup k svojim nehnuteľnostiam. Výroky III. a IV. uznesenia odôvodnil súd prvej inštancie prevenčnou povinnosťou žalobcov podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia a žalobcom neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože týmto neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v požadovanej miere.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalovaní odvolanie. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením z 21. júna 2019, sp. zn. 5Co 186/2019 uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. potvrdil a vo výrokoch III. a IV. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil so skutkovými a právnymi závermi uvedenými v uznesení súdu prvej inštancie. Pripomenul, že bola začatá exekúcia v prospech žalobcov ako oprávnených, a to na základe neodkladného opatrenia nariadeného súdom prvej inštancie. Odvolací súd považoval nariadenie neodkladného opatrenia vo výrokoch III. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie za neprimerané. Niektoré obmedzenia pre žalovaných plynúce z výrokov III. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie kopírujú aj povinnosti, ktoré sú už obsiahnuté vo výrokoch I. a II. predmetného uznesenia. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí ďalej uviedol, že vydržanie vecného bremena sa môže preukázať v základnom konaní, keďže pre potreby neodkladného opatrenia nebolo možné preskúmať ani pasívnu legitímáciu žalovaného 2/.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), t. j. že im súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., t. j. rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovoláním pritom žalovaní napadli potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu. Žalovaní žiadnym spôsobom nebránia ani neobmedzujú prechod žalobcom k skladom v areáli hospodárskeho dvora, na prístupovej ceste neumiestnili prekážky, ktoré by komukoľvek bránili pri prechode či prejazde. Už v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalovaní namietali, že žalobca 2/ nemá aktívnu vecnú legitímáciu, pretože nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v areáli, nemôže sa ho týkať tvrdenie žalobcu 1/ o vydržaní vecného bremena, ani vecné bremeno už zapísané v katastri nehnuteľností. Žalovaní ďalej namietali nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/. Ide o samostatný subjekt, ktorý nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v areáli a nebolo preukázané, že by vykonával akékoľvek úkony a činnosti v areáli. Nie je oprávnený ani povinný zo žiadneho vecného bremena a nemá žiadny právny vzťah k žalobcom. Povinnosť uloženú žalovaným vo výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie považujú žalovaní za duplicitnú, pretože je riešená vecným bremenom zapísaným na LV č. XXXX v prospech vlastníka skladu so súpisným číslom 1128 na pozemku CKN č. XXXX/X. Z tohto dôvodu nie je splnená ani podmienka bezodkladnosti, naliehavosti, či nevyhnutnosti úpravy pomerov medzi stranami. Výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie považujú žalovaní za nezákonný z dôvodu, že žalovaní nie sú vlastníkami dotknutých parciel, na niektoré z nich ani nemajú prístup, pretože boli jedným z ich vlastníkov neoprávnene oplotené. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, nezaobera sa podstatnými odvolacími námietkami žalovaných a pre nedostatok dôvodov je nepreskúmateľné. Tým, že sa odvolací súd nezaoberal odvolacou námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie žalobcu 2/ a žalovaného 2/, nešpecifikoval o aký právny vzťah vo vzťahu k týmto stranám ide, došlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces. Za právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, považovali žalovaní skutočnosť, že odvolací súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 325 ods. 1 C. s. p. a nezaoberal sa tým, že medzi stranami sporu neexistujú žiadne právne vzťahy. Ďalej sa

odvolací súd nezaoberal otázkou bezodkladnosti, naliehavosti, či nevyhnutnosti úpravy právnych vzťahov v prípade, ak sa na ne vzťahuje vecné bremeno zapísané v katastri nehnuteľností, ako ani skutočnosťou, že žalovaným nemožno uložiť povinnosť zdržať sa obmedzenia prechodu a prejazdu cez parcely, ktoré žalovaní nevlastnia, nemajú na ne prístup a žiadnu prekážku na ňu neumiestnili. Žalovaní navrhli dovolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia sa k podanému dovolaniu v stanovenej lehote nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), a na to oprávnenou osobou, zastúpenou advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 25. januára 2019, sp. zn. 14C 87/2018 vo výrokoch I. a II., zrušiť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (pozri § 428 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

7. V danom prípade žalovaní uplatnili dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

9. Najvyšší súd uvádza, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Uvedená podmienka bola v prejednávanej veci splnená.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) C. s. p., sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Dovolatelia v dovolaní predovšetkým namietali, že odvolací súd sa nezaoberal ich dovolacími

argumentmi dôležitými pre rozhodné posúdenie veci. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania, resp. strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranou sporu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk).

13. Najvyšší súd v prejednávanej veci zistil, že odvolací súd sa skutočne nezaoberal odvolacími argumentmi dovolateľov dôležitými pre rozhodné posúdenie veci a zaťažil tak napadnuté rozhodnutie vadou zmätočnosti. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ odvolací súd v bode 29. napadnutého uznesenia konštatoval, že túto otázku nebolo možné preskúmať a odkázal pritom na exekučné konanie vedené na podklade uznesenia súdu prvej inštancie. Zároveň zmätočne uviedol, že vydržanie vecného bremena sa môže preukázať v základnom konaní, pričom je zrejmé, že v danom prípade bolo neodkladné opatrenie nariadené bez toho, aby bola navrhovateľovi uložená povinnosť následne podať žalobu vo veci samej. V bode 30. napadnutého uznesenia je k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 2/ uvedené, že táto bola osvedčená už samotným nariadením neodkladného opatrenia. Napadnuté rozhodnutie je tak nezrozumiteľné, nedáva odpovede na relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a nespĺňa požiadavku na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Otázky nastolené žalovanými v odvolacej argumentácii nie sú riešené ani v uznesení súdu prvej inštancie, nemožno preto poukázať na organickú jednotu konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom a spätosť uznesenia súdu prvej inštancie a potvrdzujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Odvolací súd bude v novom rozhodnutí povinný vysporiadať sa s námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie žalobcu 2/ a žalovaného 2/ a s otázkou duplicity povinnosti uloženej vo výroku I. rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k existencii vecného bremena zapísaného na LV č. XXXX v prospech vlastníka skladu so súpisným číslom XXXX. na pozemku CKN č. XXXX/X.

14. Nad rámec dovolacích dôvodov najvyšší súd uvádza, že požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nebola naplnená ani vo vzťahu k zmeňujúcemu výroku napadnutého uznesenia, ktorým odvolací súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výrokoch III. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd v bode 24. uznesenia iba vo všeobecnej rovine uviedol priebeh realizácie testu proporcionality. V bode 26. napadnutého uznesenia následne bez bližšej špecifikácie uvádza, že zákazy a obmedzenia uložené žalovaným vo výrokoch III. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie už nie sú primerané a kopírujú aj niektoré povinnosti uložené vo výrokoch I. a II. predmetného uznesenia. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nemožno za žiadnych okolností považovať za dostačujúce a odôvodňujúce zmenu uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Obdobne nad rámec dovolacích dôvodov najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 337 C. s. p., v zmysle ktorého ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Ako vyplýva zo zákonného znenia, v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým takéto neodkladné opatrenie smeruje, je súd v zmysle § 337 ods. 1 C. s. p. povinný poskytnúť im kvalifikované poučenie. Pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi neuloží žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokom poučí protistranu o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 C. s. p., o čom musí byť protistrana (potenciálny žalobca) rovnako poučená v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. V rámci výroku tohto uznesenia uvedie súd aj strany a predmet konania vo veci samej, aby sa mohla

poučená osoba efektívne domáhať prípadnej procesnej ochrany. Uvedené ustanovenie nadobúda o to väčší význam v prípadoch časovo neobmedzených neodkladných opatrení, ako je tomu tak aj prejednávanej veci. V uznesení súdu prvej inštancie uvedené poučenie absentuje a tento nedostatok nebol zhojený ani odvolacím súdom. Odvolací súd bude v novom rozhodnutí povinný žalovaných riadne poučiť v súlade s ustanovením § 337 C. s. p.

16. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uplatnenému dovolateľmi podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p., v zmysle ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. Uznesenie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom je uznesením podľa § 357 písm. d) C. s. p., a teda vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. je dovolanie neprípustné.

17. Najvyšší súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

18. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.